

السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ خَاتِمِ النَّبِيِّينَ وَ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَ صَفْوَةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

سلام بر محمد فرستاده خدا که خاتم پیغمبران و سید رسولان و بنده خاص خالص پروردگار عالم است

أَمِينِ اللَّهِ عَلَى وَحْيِهِ وَ عَزَائِمِ أَمْرِهِ وَ الْخَاتِمِ لِمَا سَبَقَ وَ الْفَاتِحِ لِمَا اسْتُفْبِلَ

و امین خدا بر اسرار وحی اوست و عزیمتهای فرمان و خاتم پیغمبران و رجال الهی گذشته و فاتح آینده

وَ الْمُهَيِّمِينَ عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ وَ رَحْمَةَ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ وَ صَلَوَاتُهُ وَ تَحِيَّاتُهُ

و عالیتر و بلند مقامتر از همه عالم سلام و رحمت و برکات خدا و درودها و تحیات حق بر او باد

السَّلَامُ عَلَى أَنْبِيَاءِ اللَّهِ وَ رَسُولِهِ وَ مَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَ عِبَادِهِ الصَّالِحِينَ

سلام بر پیمبران و رسولان الهی و بر فرشتگان مقرب و بندگان شایسته خدا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ وَ وَارِثَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ

سلام بر تو ای امیر مؤمنان و سید اوصیاء و وارث علم انبیاء

وَ وَلِيِّ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ مَوْلَايَ وَ مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ وَ رَحْمَةَ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

و ولی پروردگار عالم و مولای من و سرور اهل ایمان سلام و رحمت و برکات خدا بر تو باد

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَمِينَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَ سَفِيرَهُ فِي خَلْقِهِ وَ حُجَّتَهُ الْبَالِغَةَ عَلَى عِبَادِهِ

سلام بر تو ای آقای من ای امیر اهل ایمان ای امین اسرار خدا در روی زمین و سفیر خدا بر خلق و حجت

بالغه الهی بر بندگان

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا دِينَ اللَّهِ الْقَوِيمَ وَ صِرَاطَهُ الْمُسْتَقِيمَ

سلام بر تو ای دین محکم و استوار و راه مستقیم خدا

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ الْعَظِيمُ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ وَ عَنهُ يُسْأَلُونَ

سلام بر تو ای خبر بزرگ عالم که امت در آن راه اختلاف پیمودند و مسئول حق خواهند بود

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَمَنْتَ بِاللَّهِ وَ هُمْ مُشْرِكُونَ وَ صَدَقْتَ بِالْحَقِّ وَ هُمْ مُكَذِّبُونَ

سلام بر تو ای امیر مؤمنان ای آنکه تو به خدا وقتی ایمان آوردی که امت همه هنوز مشرک بودند و هنگامی که تو حق را تصدیق کردی آنها همه تکذیب نمودند

وَ جَاهَدْتَ (فِي اللَّهِ) وَ هُمْ مُجْحَمُونَ (مُجْمَحُونَ)

و تو در راه دین خدا با کمال شجاعت جهاد می کردی و آنها همه ترسان و گریزان بودند

وَ عَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصاً لَهُ الدِّينَ صَابِراً مُحْتَسِباً حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

و تو خدا را پرستش می کردی با اخلاص کامل در دین با شکیبایی و بردباری تا آنکه به مقام یقین نایل شدی الا

ای اهل عالم لعنت خدا بر ظالمان و ستمکاران عالم باد

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْمُسْلِمِينَ وَ يَعْسُوبَ الْمُؤْمِنِينَ وَ إِمَامَ الْمُتَّقِينَ وَ قَائِدَ الْغُرِّ الْمَحْجَلِينَ وَ رَحْمَةَ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

سلام بر تو ای سید ملت اسلام و پیشوای اهل ایمان و امام صاحبان تقوی و قائد روسفیدان و آبرومندان و نیکویان عالم سلام و رحمت و برکات خدا بر تو باد

أَشْهَدُ أَنَّكَ أَخُو رَسُولِ اللَّهِ وَ وَصِيُّهُ وَ وَارِثُ عِلْمِهِ وَ أَمِينُهُ عَلَى شَرْعِهِ

گواهی می دهم که تو برادر رسول خدائی و وصی و وارث علم رسول خدا و امین بر حفاظ شرع او

وَ خَلِيفَتُهُ فِي أُمَّتِهِ وَ أَوَّلُ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَ صَدَّقَ بِمَا أُنزِلَ عَلَى نَبِيِّهِ

و خلیفه رسول در میان امت او و اول کسی که به دعوت او به خدا ایمان آورد و به آنچه بر پیغمبرش نازل فرمود تصدیق کرد

وَ أَشْهَدُ أَنَّهُ قَدْ بَلَغَ عَنِ اللَّهِ مَا أَنْزَلَهُ فِيكَ فَصَدَعَ بِأَمْرِهِ

و گواهی می‌دهم که او رسانید از جانب خدا آنچه را باید درباره تو به خلق برساند پس امر خدا را به صدای بلند رسانید

وَ أَوْجَبَ عَلَى أُمَّتِهِ فَرَضَ طَاعَتِكَ وَ وِلَايَتِكَ وَ عَقَدَ عَلَيْهِمُ الْبَيْعَةَ لَكَ

و بر امت لزوم طاعتت و محبتت را فرض و واجب گردانید و بر بیعت و امامت عقد و پیمان از امت گرفت

وَ جَعَلَكَ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ كَذَلِكَ ثُمَّ أَشْهَدَ اللَّهُ تَعَالَىٰ عَلَيْهِمْ

و تو را اولی و سزاوارتر از نفوس اهل ایمان بر خود آنها قرار داد چنانکه خدای متعال چنین مقرر داشته بود سپس خدا را بر امت گواه گرفت

فَقَالَ أَلَسْتُ قَدْ بَلَغْتُ فَقَالُوا اللَّهُمَّ بَلَىٰ فَقَالَ اللَّهُمَّ اشْهَدْ وَ كَفَىٰ بِكَ شَهِيداً وَ حَاكِماً بَيْنَ الْعِبَادِ

که فرمود آیا من حکم خدا را درباره خلافت علی بشما نرسانیدم؟ همه گفتند بلی رسانیدی یا رسول الله پس رسول خدا گفت خدایا تو گواه باش که گواهی و حکم تو میان بندگان کفایت می‌کند

فَلَعَنَ اللَّهُ جَادِدَ وِلَايَتِكَ بَعْدَ الْإِفْرَارِ وَ نَاكِثَ عَهْدِكَ بَعْدَ الْمِيثَاقِ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللَّهِ تَعَالَىٰ

پس لعن خدا باد بر آنان که ولایت و امامت را بعد از اقرار انکار کردند و عهد و پیمان را شکستند و گواهی می‌دهم که تو به عهد خدای متعال وفا کردی

وَ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَىٰ مُوفٍ لَكَ بِعَهْدِهِ وَ مَنْ أَوْفَىٰ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْراً عَظِيماً

و خدا هم به عهد تو وفا کرد و هر که وفا کند به عهدی که خدا بر او بسته البته اجر عظیم از حق خواهد یافت

وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ الْحَقُّ الَّذِي نَطَقَ بِوِلَايَتِكَ التَّنْزِيلُ وَ أَخَذَ لَكَ الْعَهْدَ عَلَى الْأُمَّةِ بِذَلِكَ
الرَّسُولُ

و باز گواهی می‌دهم که تو به حق و حقیقت امیر اهل ایمانی که آیات قرآن آسمانی بر ولایت و امامت
ناطق است و رسول حق بر امت بر خلافت الهیهات عهد و پیمان گرفت

وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ وَ عَمَّكَ وَ أَخَاكَ الَّذِينَ تَاجَرْتُمُ اللَّهَ بِنُفُوسِكُمْ فَأَنْزَلَ اللَّهُ فِيكُمْ

و باز گواهی می‌دهم که تو و عمویت و برادرت (جعفر) به فدا کردن جانتان با خدا تجارت کردید تا آنکه خدا
در حق شما این آیات نازل کرد

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَ أَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَ
يُقْتَلُونَ

«ان الله اشترى من المؤمنين انفسهم و اموالهم بأن لهم الجنة يقاتلون في سبيل الله فيقتلون و يقتلون»

وَ عَدَا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَ الْإِنْجِيلِ وَ الْقُرْآنِ

و عدا عليه حقا في التوریه و الإنجیل و القرآن

وَ مَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

و من اوفی بعهده من الله فاستبشروا ببيعکم الذي بايعتم به و ذلك هو الفوز العظيم

التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ

التائبون العابدون الحامدون السائحون الراكعون الساجدون

الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

الأمرون بالمعروف و الناهون عن المنكر و الحافظون لحدود الله و بشر المؤمنين»

أَشْهَدُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَنَّ الشَّاكَّ فِيكَ مَا آمَنَ بِالرَّسُولِ الْأَمِينِ

باز گواهی می‌دهم ای امیر اهل ایمان که هر کس درباره امامت شک کند محققا به رسول امین خدا ایمان
نیاورده است

وَ أَنَّ الْعَادِلَ بِكَ غَيْرَكَ عَائِدٌ (عَادِلٌ) عَنِ الدِّينِ الْقَوِيمِ الَّذِي ارْتَضَاهُ لَنَا رَبُّ الْعَالَمِينَ وَ أَكْمَلَهُ
بِوَلَايَتِكَ يَوْمَ الْعَدِيرِ

و هر که دیگری را بر تو همانند و عدیل گردانید کفر و عناد ورزیده است در دین محکم و استواری که
پروردگار عالمیان بر ما پسندیده و انتخاب فرموده و آن دین را به ولایت و محبت تو روز غدیر به حد کمال
رسانید

وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ الْمَعْنِيُّ بِقَوْلِ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ

و باز گواهی می‌دهم که در کلام خدای مقتدر مهربان مقصود تویی که فرمود

وَ أَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَ لَا تَتَّبِعُوا السَّبِيلَ فَتَفْرَقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ

و ان هذا صراطی مستقیما فاتبعوه و لا تتبعوا السبل فتفرق بكم عن سبيله»

ضَلَّ وَ اللَّهُ وَ أَضَلَّ مَنْ اتَّبَعَ سِوَاكَ وَ عِنْدَ عَنِ الْحَقِّ مَنْ عَادَاكَ

قسم بخدا که هر کسی متابعت غیر تو را کرد هم خود گمراه شد و هم مردم را گمراه کرد و هر که با تو
دشمنی کرد با حق عناد و لجاج ورزید

اللَّهُمَّ سَمِعْنَا لِأَمْرِكَ وَ أَطَعْنَا وَ اتَّبَعْنَا صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ

بارالها فرمان تو را شنیدیم و اطاعت کرده و راه مستقیم تو را پیروی کردیم

فَاهِدِنَا رَبَّنَا وَ لَا تُرْغُ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا إِلَىٰ طَاعَتِكَ وَ اجْعَلْنَا مِنَ الشَّاكِرِينَ لِأَنْعَمِكَ

پس تو ای پروردگار دل‌های ما را پس از نور هدایتت به راه طاعت از ظلمت گمراهی نگاهدار و ما را از شکرگزاران نعمت‌هایت (خصوصاً نعمت ولایت علی «ع») مقرر فرما

وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ لَمْ تَزَلْ لِلْهَوَىٰ مُخَالِفًا وَ لِلتَّقَىٰ مُخَالِفًا وَ عَلَىٰ كَظْمِ الْغَيْظِ قَادِرًا

و باز گواهی میدهم که تو همیشه با هوای نفس مخالف و با تقوی هم پیمان و بر فرو بردن خشم توانا بودی

وَ عَنِ النَّاسِ عَافِيًا غَافِرًا وَ إِذَا عُصِيَ اللَّهُ سَاحِطًا وَ إِذَا أُطِيعَ اللَّهُ رَاضِيًا وَ بِمَا عَاهَدَ إِلَيْكَ عَامِلًا

و از بدیهای مردم طریق عفو و غفران پیمودی و از هنگامی که خلق عصیان از فرمان خدا می کردند سخت خشمناک می شدی و چون راه طاعت می پیمودند خوشنود می گشتی و به هر چه پیمان داشتی بجا می آوردی

رَاعِيًا لِمَا اسْتُحْفِظْتَ حَافِظًا لِمَا اسْتُودِعْتَ مُبْلِغًا مَا حُمِّلْتَ مُنْتَظِرًا مَا وَعِدْتَ

و آنچه را باید محفوظ داری کاملاً رعایت کرده در نظر داشتی و آنچه تو را بودیعت سپردند محافظت فرمودی و آنچه از فرمان حق بعهده داشتی که بخلق تبلیغ کنی کردی

وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ مَا اتَّقَيْتَ ضَارِعًا وَ لَا أَمْسَكْتَ عَنْ حَقِّكَ جَارِعًا وَ لَا أَحْجَمْتَ عَنْ مُجَاهَدَةِ غَاصِيكَ
(عَاصِيكَ) نَاكِلاً

و باز گواهی میدهم که محققاً تقیه تو از دشمنان نه از جهت خواری بود بلکه رضای خدا را در آن دانستی و خودداری تو از گرفتن حق خلافتت نه از جهت جزع و عجز تو بود و صبر کردنت از جهاد آنانکه حقت را غصب کردند نه از جهت ناتوانی بود

وَ لَا أَظْهَرْتَ الرِّضَىٰ بِخِلَافٍ مَا يُرْضِي اللَّهُ مُدَاهِنًا وَ لَا وَهَنْتَ لِمَا أَصَابَكَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

و هرگز اظهار رضایت بر خلاف رضای خدا از آنها نکردی از راه مدهانه و نفاق و ستمها که به تو رسید

و لَا ضَعُفْتَ وَ لَا اسْتَكْنَتَ عَن طَلَبِ حَقِّكَ مُرَاقِبًا مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ تَكُونَ كَذَلِكَ

نه از راه سستی تسلیم دشمنان شدی و از طلب حق خود ابداً کوتاهی نکردی و از جهت زبونی و ناتوانی و ترس که چنین کس بودی

بَلْ إِذْ ظَلِمْتَ اِخْتَسَبْتَ رَبَّكَ وَ فَوَّضْتَ إِلَيْهِ أَمْرَكَ

بلکه ظلمی که به تو کردند در راه دین رضای خدا را منظور داشتی و کارت را به خدا واگذاشتی

وَ ذَكَرْتَهُمْ فَمَا ادَّكَّرُوا وَ وَعَظْتَهُمْ فَمَا اتَّعَظُوا وَ خَوَّفْتَهُمُ اللَّهَ فَمَا تَخَوَّفُوا

و مخالفان و دشمنان را به ذکر پند و اندرز دادی آنها تغافل ورزیدند و از خدا ترسانیدی آنان خدا ترس نشدند

وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتَّى دَعَاكَ اللَّهُ إِلَى جِوَارِهِ وَ قَبَضَكَ إِلَيْهِ بِاخْتِيَارِهِ

و باز گواهی می‌دهم که تو ای امیر اهل ایمان محققاً در راه خدا جهاد کامل کرده و حق مجاهدت را بجای آوردی تا هنگامی که خدایت در جوار رحمت خود طلبید و به دست رضا و اختیار قبض روح شریفت کرده و بسوی خود برد

وَ أَلَزَمَ أَعْدَاءَكَ الْحُجَّةَ بِقَتْلِهِمْ إِيَّاكَ لِتَكُونَ الْحُجَّةُ لَكَ عَلَيْهِمْ مَعَ مَا لَكَ مِنَ الْحُجَجِ الْبَالِغَةِ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ

و دشمنان را که تو را به قتل رسانیدند به حجت ملزم و محکوم ساخت تا آنکه حجت بالغه بر تمام خلق با تو بود

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصًا وَ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ صَابِرًا وَ جُدْتَ بِنَفْسِكَ مُحْتَسِبًا

سلام بر تو ای امیر اهل ایمان تو بندگی خدا را با خلوص تام بجا آوردی و در راه خدا با شکیبایی و حلم
مجاهده فرمودی و به فرمان حق جان خود را فدا ساختی

وَ عَمِلْتَ بِكِتَابِهِ وَ اتَّبَعْتَ سُنَّةَ نَبِيِّهِ وَ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ آتَيْتَ الزَّكَاةَ

و طبق کتاب خدا عمل و از سنت رسول (ص) پیروی کردی و نماز را بپا داشتی و زکوة به مستحقان ادا
کردی

وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ مَا اسْتَطَعْتَ مُبْتَغِيًا مَا عِنْدَ اللَّهِ رَاغِبًا فِيمَا وَعَدَ اللَّهُ

و تا حد قدرت و توانایی امر به معروف و نهی از منکر کردی و همه را برای طلب رضا و نعم الهی و شوق و
رغبت به وعده‌های رحمت حق انجام دادی

لَا تَحْفِلُ بِالنَّوَابِ وَ لَا تَهْنُ عِنْدَ الشَّدَائِدِ وَ لَا تَحْجِمُ عَنِ مُحَارِبِ

و در نواب و سختیهای روزگار باک نداشتی و سست نگشتی و از جنگها باز نایستادی

أَفْكَ مَنْ نَسَبَ غَيْرَ ذَلِكَ إِلَيْكَ وَ افْتَرَى بَاطِلًا عَلَيْكَ وَ أَوْلَى لِمَنْ عِنْدَ عُنْكَ

و هر که غیر از این اوصاف سخنی درباره تو گفت دروغ و بهتان باطل و بی حقیقت است و لایق دشمنان و
معاندان توست

لَقَدْ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ الْجِهَادِ وَ صَبَرْتَ عَلَى الْأَذَى صَبْرَ احْتِسَابٍ

تو همانا در راه دین خدا حق مجاهدت فرمودی و بر آزار امت صبر و شکیبایی را رعایت کردی

وَ أَنْتَ أَوَّلُ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَ صَلَّى لَهُ وَ جَاهَدَ وَ أَبَدَى صَفْحَتَهُ فِي دَارِ الشِّرْكِ

و تویی اول شخص که به خدا ایمان آورد و نماز او را بپاداشت

وَالْأَرْضُ مَشْحُونَةٌ ضَلَالَةً وَ الشَّيْطَانُ يُعْبَدُ جَهْرَةً

در دیار شرک و بت پرستی که از کفر و ضلالت مشحون بود و شیطان روشن و آشکار معبود مردم در آن سرزمین

وَ أَنْتَ الْقَائِلُ لَا تَزِيدُنِي كَثْرَةَ النَّاسِ حَوْلِي عِزَّةً وَ لَا تَعْرِفُهُمْ عَنِّي وَ حَشَةً

تو چون روی آوردی عرض اندام نمودی و تو آنکه فرمودی نه اجتماع مردم به گرداگرد من موجب عزت و تکبر من شود و نه تفرق مردم از دور من مرا به وحشت و اضطراب آرد

وَ لَوْ أَسْلَمَنِي النَّاسُ جَمِيعاً لَمْ أَكُنْ مُتَضَرِّعاً

اگر تمام مردم مرا تسلیم کنند ابدا زار و نالان نخواهم بود

اعْتَصَمْتَ بِاللَّهِ فَعَزَزْتَ وَ آثَرْتَ الْآخِرَةَ عَلَى الْأُولَى فَزَهَدْتَ وَ آيَدَكَ اللَّهُ وَ هَدَاكَ وَ أَخْلَصَكَ وَ اجْتَبَاكَ

تو از خدا عصمت و نگهبانی طلب کردی که عزت یافتی و آخرت را بر دنیا اختیار کردی که از دنیا زهد ورزیدی و خدا تو را مؤید فرمود و هدایت بسوی خود کرد و اخلاص کامل در توحید عطا فرمود تو را از تمام امت برگزید

فَمَا تَنَاقَضَتْ أَعْمَالُكَ وَ لَا اخْتَلَفَتْ أَقْوَالُكَ وَ لَا تَقَلَّبَتْ أَحْوَالُكَ

نه هرگز اعمال تناقض و نه گفتارت اختلاف داشت و نه احوالت دگرگون و متغیر گشت

وَ لَا ادَّعَيْتَ وَ لَا افْتَرَيْتَ عَلَى اللَّهِ كَذِباً وَ لَا شَرِهْتَ إِلَى الْخَطَامِ وَ لَا دَنَسَكَ الْأَنَامُ

و نه هرگز ادعایی در دین خدا کردی و نه دروغ و افترا بستنی و نه هرگز حرص و شره بر متاع ناقابل دنیا داشتی و نه هرگز دنس و پلیدی معاصی جان پاکت را آلوده ساخت

و لَمْ تَزَلْ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَ يَقِينٍ مِنْ أَمْرِكَ تَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

و همیشه از جانب خدا با بینه و برهان روشن بودی و با مقام یقین درهمه کارت خلق را هدایت به طریق حق و

راه راست کردی

أَشْهَدُ شَهَادَةَ حَقٍّ وَ أُقْسِمُ بِاللَّهِ قَسَمَ صِدْقٍ أَنَّ مُحَمَّدًا وَ آلَهُ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ سَادَاتُ الْخَلْقِ

باز به حق شهادت می‌دهم و به خدا به راستی قسم یاد می‌کنم که حضرت محمد و آل اطهارش صلوات الله عليهم آنان سید و پیشوایان خلق بودند

وَ أَنْتَ مَوْلَايَ وَ مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ وَ أَنْتَ عَبْدُ اللَّهِ وَ وَليُّهُ وَ أَخُو الرَّسُولِ وَ وَصِيُّهُ وَ وَارِثُهُ

و محققا تو ای امیر مؤمنان مولای من و مولای تمام اهل ایمانی و تو به حقیقت بنده خدا و ولی خدا و برادر رسول خدا (ص) و وصی او و وارث او هستی

وَ أَنَّهُ الْقَائِلُ لَكَ وَ الَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ مَا آمَنَ بِي مَنْ كَفَرَ بِكَ

و تویی آنکس که رسول (ص) در حقت گفت به آن خدایی که مرا به حق مبعوث گردانید ایمان به من نیاورده آنکس که به تو کافر شود

وَ لَا أَقَرُّ بِاللَّهِ مِنْ جَدِّكَ وَ قَدْ ضَلَّ مَنْ صَدَّ عَنْكَ

و اقرار به خدا نداشته آنکس که تو را انکار کند و محققا گمراه است آنکه امت را از تو بازداشت

وَ لَمْ يَهْتَدِ إِلَى اللَّهِ وَ لَا إِلَهِيَّ مَنْ لَا يَهْتَدِي بِكَ وَ هُوَ قَوْلُ رَبِّي عَزَّ وَ جَلَّ

و به خدا و رسالت من هدایت نیافته آنکس که بسوی تو هدایت نیافت و این سخن پروردگار من عز و جل است که فرمود

وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ إِلَىٰ وَلِيَّتِكَ

من البته آمرزنده گناهان آن کس که توبه کند و ایمان آورده و عمل صالح کند و سپس به ولایت و امامت علی (ع) هدایت یابد

مَوْلَايَ فَضْلِكَ لَا يَخْفَىٰ وَ نُورِكَ لَا يُطْفَأُ (لَا يُطْفِئِي) وَ أَنَّ مَن جَحَدَكَ الظُّلُومُ الْأَشَقَىٰ

ای مولای من فضیلت و برتری تو پنهان و نور تو خاموش شدنی نخواهد بود و البته آنان که تو را انکار کردند ستمکار و شقیترین خلق بودند

مَوْلَايَ أَنْتَ الْحُجَّةُ عَلَى الْعِبَادِ وَ الْهَادِي إِلَى الرَّشَادِ وَ الْعِدَّةُ لِلْمَعَادِ

و تویی که حجت خدا بر بندگان و هادی خلق به راه رشاد و دوستیت ذخیره روز معاد است

مَوْلَايَ لَقَدْ رَفَعَ اللَّهُ فِي الْأُولَىٰ مَنْزِلَتَكَ وَ أَعْلَىٰ فِي الْآخِرَةِ دَرَجَتَكَ

ای مولای من خدا در اول مقام تو را منزلت رفیع داد و در آخرت عالیترین رتبه عطا فرمود

وَ بَصْرَكَ مَا عَمِيَ عَلَىٰ مَن خَالَفَكَ وَ حَالَ بَيْنَكَ وَ بَيْنَ مَوَاهِبِ اللَّهِ لَكَ

و تو را بینا گردانید در آنچه مخالفانت کور و نابینا بودند لذا میان تو و امامت که موهبت خدا بر تو بود حایل و مانع شدند (و تو را از آن مقام منع کردند)

فَلَعَنَ اللَّهُ مُسْتَحِلِّي الْحُرْمَةِ مِنْكَ وَ ذَائِدِي الْحَقِّ عَنكَ

پس خدا لعنت کند آنان را که حرمت مقامت را بردند و حق تو را از تو گرفتند

وَأَشْهَدُ أَنَّهُمُ الْآخَسْرُونَ الَّذِينَ تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَ هُمْ فِيهَا كَالِحُونَ

و باز گواهی می‌دهم که همه آنان از زینکارترانند که فرا گیرد آتش به رویشان و در دوزخ زشت منظر باشند

وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مَا أَقَدَمْتَ وَ لَا أَحْجَمْتَ وَ لَا نَطَقْتَ وَ لَا أَمْسَكْتَ إِلَّا بِأَمْرِ مِنَ اللَّهِ وَ رَسُولِهِ

و باز گواهی می‌دهم که تو اقدام به کاری نکردی و از امری باز ننشستی و سخنی نگفتی و سکوتی نکردی
جز به امر خدای متعال و رسول او

قُلْتُ وَ الَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَدْ نَظَرْتُ إِلَيْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ أَضْرِبُ بِالسَّيْفِ قُدْمًا

تو خود گفתי قسم به آنکه جانم به دست قدرت او است که رسول صلی الله علیه و آله به من می‌نگریست
هنگامی که بر همه سبقت گرفته و شمشیر می‌زدم

فَقَالَ يَا عَلِيُّ أَنْتَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى إِلَّا أَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي

و فرمود یا علی تو نسبت به من به منزله هارونی نسبت به موسی (ع) جز اینکه پیغمبری بعد من نخواهد
بود

وَ أُعَلِّمُكَ أَنَّ مَوْتَكَ وَ حَيَاتَكَ مَعِي وَ عَلَى سُنَّتِي

و تو را آگاه کنم که در حیات و ممات همه جا با من و با سنت من خواهی بود

فَوَ اللَّهُ مَا كَذِبْتُ وَ لَا كُذِّبْتُ وَ لَا ضَلَلْتُ وَ لَا ضَلَّ بِي وَ لَا نَسِيتُ مَا عَاهَدَ إِلَيَّ رَبِّي

و من کذب هرگز نگفتم و رسول (ص) به من کذب نفرموده و هرگز من گمراه نشده‌ام و کسی بواسطه من
گمراه نگشته و هرگز عهد خدا را فراموش نکردم

وَ إِنِّي لَعَلَى بَيْتَةٍ مِنْ رَبِّي بَيْنَهَا لِنَبِيِّهِ وَ بَيْنَهَا النَّبِيُّ لِي وَ إِنِّي لَعَلَى الطَّرِيقِ الْوَاضِحِ الْفِطْهُ لَفْظًا

و من با دلیل و برهان از جانب پروردگرم بودم آن برهانی که خدا به رسول خود داد و او همان برهان را بر من روشن ساخت و من البته به طریق حق کلمه به کلمه واضح و آشکارا رفتم

صَدَقْتَ وَاللَّهِ وَ قُلْتَ الْحَقَّ فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ سَاوَاكَ بِمَنْ نَاوَاكَ وَاللَّهُ جَلَّ اسْمُهُ يَقُولُ

تو صدق فرمودی به خدا قسم و به حق سخن گفتی پس خدا لعنت کند کسی را که تو را مساوی کرد با مردم جاهلی که از تو دور بودند یا آهنگ مقام تو کردند در صورتی که خدا فرموده

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

آیا آنانکه دانا هستند با آنانکه نادانند مساوی هستند؟

فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ عَدَلَ بِكَ مَنْ فَرَضَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَ لَأَيَّتِكَ

پس خدا لعنت کند آنان را که عدل و همانند تو شمردند کسانی را که خدا و رسول پیشوایی و امامت تو را بر آنان فرض کرده بود

وَ أَنْتَ وَ لِيُّ اللَّهِ وَ أَخُو رَسُولِهِ وَ الدَّابُّ عَنْ دِينِهِ وَ الَّذِي نَطَقَ الْقُرْآنُ بِتَفْضِيلِهِ

و تو ولی خدا و برادر رسول خدایی و یگانه مدافع و طرفدار دین خدا و تو آن کسی که به برتریش قرآن ناطق است

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا

آنجا که این آیات را فرمود «و فضل الله المجاهدين على القاعدين اجرا عظيما

دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَ مَغْفِرَةً وَ رَحْمَةً وَ كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

درجات منه و مغفرة و رحمة و كان الله غفورا رحيماً» که در این آیه مبارکه مجاهدين مقصود على (ع) است

وَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَ عِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ أَمَنَ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ

«أجعلتم سقاية الحاج و عمارة المسجد الحرام كمن آمن بالله و اليوم الآخر

و جَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

و جاهد في سبيل الله لا يستوون عند الله و الله لا يهدي القوم الظالمين» که در این آیه مبارکه هم «کمن آمن بالله و اليوم الآخر و جاهد في سبيل الله» مراد علی (ع) است

الَّذِينَ آمَنُوا وَ هَاجَرُوا وَ جَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَ أَنْفُسِهِمْ أَكْبَرُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَ أَوْلَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ

«لذين آمنوا و هاجروا و جاهدوا في سبيل الله بأموالهم و أنفسهم أكبر درجة عند الله و أولئك هم الفائزون

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَ رِضْوَانٍ وَ جَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ

ببشیرهم ربهم برحمة منه و رضوان و جنات فيها نعيم مقيم خالدین فيها أبداً إن الله عنده أجر عظیم» که این آیه مبارکه هم مراد علی بن ابی طالب است

أَشْهَدُ أَنَّكَ الْمَخْصُوصُ بِمِدْحَةِ اللَّهِ الْمَخْلِصُ لِبِطَاعَةِ اللَّهِ لَمْ تَبْغِ بِالْهُدَى بَدَلًا وَ لَمْ تُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّكَ أَحَدًا

باز شهادت می دهم ای امیر مؤمنان که تو مخصوص به مدح خدایی که خدا را به اخلاص کامل پرستش کردی و ابدا هدایت خدا را به چیزی نفروختی و در پرستش پروردگارت هرگز احدی را شریک قرار ندادی

وَ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى اسْتَجَابَ لِنبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ فِيكَ دَعْوَتُهُ

و همانا خدای تعالی دعای رسولش صلی الله علیه و آله را در حق تو مستجاب کرد

ثُمَّ أَمَرَهُ بِإِظْهَارِ مَا أَوْلَاكَ لِأُمَّتِهِ إِعْلَاءً لِشَأْنِكَ وَ إِعْلَانًا لِبرْهَانِكَ وَ دَحْضًا لِلْبَاطِلِ وَ قَطْعًا لِلْمَعَاذِيرِ

سپس خدا پیمبرش را مأمور کرد که اولویت امامت را بر امت اظهار کند تا علو شأن و مقام تو بر امت هویدا گردد و برهان حقانیت بر خلق آشکار شود و سخنان باطل مخالفان محو و نابود شود و بهانه‌های مردم منقطع گردد

فَلَمَّا أَشْفَقَ مِنْ فِتْنَةِ الْفَاسِقِينَ وَ اتَّقَىٰ فِيكَ الْمُنَافِقِينَ أَوْحَىٰ إِلَيْهِ رَبُّ الْعَالَمِينَ

و بواسطه اینکه رسول از فتنه و فساد فاسقان امت بیمناک بود و درباره تو از منافقین خائف بود خدای رب العالمین به او وحی فرستاد

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ

که ای رسول آنچه از پروردگارت بر تو نازل شد به امت برسان که اگر نرسانی رسالت خدا را ابدًا تبلیغ نکرده‌ای که خدا تو را حفظ خواهد کرد

فَوَضَعَ عَلَىٰ نَفْسِهِ أَوْزَارَ الْمَسِيرِ وَ نَهَضَ فِي رَمَضَاءِ الْهَجِيرِ فَخَطَبَ وَ أَسْمَعَ وَ نَادَىٰ فَأَبْلَغَ

پس از نزول آیه رسول زحمت مسیر سفر را بر خود نهاد و در بیابان ریگ‌زار و گرمای سخت قیام کرد خطبه‌ای فرمود و با ندای بلند به همه امت شنوید و حکم خدا را ابلاغ کرد

ثُمَّ سَأَلَهُمْ أَجْمَعٌ فَقَالَ هَلْ بَلَّغْتُ فَقَالُوا اللَّهُمَّ بَلَىٰ فَقَالَ اللَّهُمَّ اشْهَدْ

و پس از ابلاغ از امت سؤال کرد که ای مردم آیا من امر خدا را به شما ابلاغ کردم؟ همه عرض کردند بلی یا رسول الله پس از آن عرض کرد خدایا تو گواه باش

ثُمَّ قَالَ أَلَسْتُ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا بَلَىٰ فَأَخَذَ بِيَدِكَ وَ قَالَ مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَهَذَا عَلِيٌّ مَوْلَاهُ

سپس باز گفت که آیا من بر مؤمنان اولی از خودشان نیستم مردم همه عرض کردند بلی یا رسول الله و آنگاه دست تو را بگرفت و فرمود من کنت مولاه فهذا علی مولاه

اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُ وَ انصُرْ مَنْ نصرَهُ وَ اخذلْ مَنْ خذَلَهُ

بارالها دوست دار هر که علی را دوست دارد و دشمن دار هر که علی را دشمن دارد و یاری کن هر که علی را یاری کند و خوار گردان هر که علی را خوار خواهد

فَمَا آمَنَ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيكَ عَلَى نَبِيِّهِ إِلَّا قَلِيلٌ وَ لَا زَادَ أَكْثَرَهُمْ غَيْرَ تَحْسِيرٍ

و باز ای امیر اهل ایمان مردم بآنچه خدا در حق تو برسولش نازل فرمود جز اندکی مردم باز ایمان نیاوردند و اکثرشان جز زیان بر خود نیفزودند

وَ لَقَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى فِيكَ مِنْ قَبْلُ وَ هُمْ كَارِهُونَ

و همانا خدا ازین پیش درباره تو آیاتی نازل فرمود و اکثر امت کراهت و نفرت از قبول آن داشتند

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَ يُحِبُّونَهُ

(مانند این آیات قرآن) «یا ایها الذین آمنوا من یرتد منکم عن دینہ... الخ» معنی آنکه آن قومی که خدا آنها را دوست دارد و آنها خدا را

أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ لَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ

و نسبت به اهل ایمان خوار و متواضع هستند و نسبت به کافران با عزت و مناعتند و در راه دین جهاد کنند از ملامت خلق باک ندارند مراد از آن قوم علی (ع) و شیعیان اوست و آیه در شأن علی است

ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَ اللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

* * *

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَ رَسُولُهُ وَ الَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَ يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَ هُمْ رَاكِعُونَ

و باز مانند این آیه «انما وليكم الله و رسوله و الذين آمنوا. . الخ» که این آیه هم در شأن امیر المؤمنین علیه السلام هنگامی که در نماز و در حال رکوع زکوة به سائل اعطا کرد نازل گردید

وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ

و این آیه «و من يتول الله و رسوله و الذين آمنوا. . الخ» که در شأن علی (ع) نازل شد هنگامی که دیگران در جنگی پشت به حکم خدا و رسول کردند آن حضرت رفت و در جنگ فتح کرد و باز آمد

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَ اتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

و آیه «ربنا آما بما أنزلت. . الخ» که این آیات همه در شأن علی (ع) است

رَبَّنَا لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَ هَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

* * *

اللَّهُمَّ إِنَّا نَعْلَمُ أَنَّ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَالْعَنَ مَنْ عَارَضَهُ وَ اسْتَكْبَرَ وَ كَذَّبَ بِهِ وَ كَفَرَ

پروردگارا ما به یقین می دانیم که این آیات حق است و از جانب تو نازل گردیده پس ای خدا لعنت کن آنان را که با علی (ع) به ظلم معارضه کردند و گردن کشی و سرپیچی نموده و او را تکذیب نموده و کافر شدند

وَ سَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ

و زود باشد که بدانند آنان که ستم کردند که به کجا خواهند رفت

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ وَ أَوْلَ الْعَابِدِينَ

سلام بر تو ای امیر مؤمنان و سید اوصیاء و اول عابدان حق

وَ أَزْهَدَ الزَّاهِدِينَ وَ رَحْمَةَ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ وَ صَلَوَاتُهُ وَ تَحِيَّاتُهُ

و زاهدترین اهل زهد و تقوی سلام خدا بر تو بادو درود و رحمت و تحیات الهی

أَنْتَ مُطْعِمُ الطَّعَامِ عَلَى حُبِّهِ مَسْكِينًا وَ يَتِيمًا وَ أَسِيرًا لَوْجَهِ اللَّهِ لَا تُرِيدُ مِنْهُمْ جَزَاءً وَ لَا شُكُورًا

توئی که برای خدا طعام به مسکین و یتیم و اسیر دادی با وجودی که خود احتیاج به آن طعام داشتی و از آنها هیچ پاداش و سپاسگزاری نخواستی

وَ فِيكَ أَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى وَ يُؤْتِرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَ لَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ

و باز در حق تو خدا نازل کرد «و یوترون علی انفسهم و لو کان بهم خصاصة»

وَ مَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

و من یوق شح نفسه فأولئك هم المفلحون»

وَ أَنْتَ الْكَاطِمُ لَلْغَيْظِ وَ الْعَافِي عَنِ النَّاسِ وَ اللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

و تویی مقصود و فرد اکمل از «و الکاظمین الغیظ و العافین عن الناس و الله یحب المحسنین»

وَ أَنْتَ الصَّابِرُ فِي الْبَأْسَاءِ وَ الضَّرَّاءِ وَ حِينَ الْبَأْسِ

و تویی فرد اتم و مصداق اکمل «الصابرون فی البأساء و الضراء و حین البأس»

وَ أَنْتَ الْقَاسِمُ بِالسُّوْبَةِ وَ الْعَادِلُ فِي الرَّعِيَّةِ وَ الْعَالِمُ بِحُدُودِ اللَّهِ مِنْ جَمِيعِ الْبَرِيَّةِ

و تویی امام قسمت کننده (حقوق امت و بیت المال) به تساوی و سلطان با عدالت کامل در حق رعیت و عالم به حدود الهی در میان جمیع خلق

وَ اللَّهُ تَعَالَى أَخْبَرَ عَمَّا أَوْلَاكَ مِنْ فَضْلِهِ بِقَوْلِهِ أَمْ مَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ

و خدای متعال خبر داد از سبب آنکه تو را به فضل خود برتری داد و اولویت داد در آنجا که فرمود «أفمن كان مؤمنا كمن كان فاسقا لا يستون»

أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

و فرمود «اما الذين آمنوا و عملوا الصالحات فلهم جنات المأوى نزلا بما كانوا يعملون»

وَ أَنْتَ الْمَخْصُوصُ بِعِلْمِ التَّنْزِيلِ وَ حُكْمِ التَّأْوِيلِ وَ نَصِّ الرَّسُولِ

و تویی که علم تنزیل قرآن و حکم تأویل آن و نص رسول به امامت مخصوص توست

وَ لَكَ الْمَوَاقِفُ الْمَشْهُودَةُ وَ الْمَقَامَاتُ الْمَشْهُورَةُ

و فتح و فیروزی مخصوص و منحصر به دست ید الهی تو بود در مواقع سخت مشهود خلق و مقامات مشکل مشهور امت

وَ الْأَيَّامُ الْمَذْكُورَةُ يَوْمَ بَدْرٍ وَ يَوْمَ الْأَحْزَابِ

و ایام صعب ناگوار مانند روز جنگ بدر و روز جنگ احزاب (که به غزوه خندق مشهور است)

إِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَ بَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَ تَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا

* * *

هَذَاكَ ابْتِلَى الْمُؤْمِنُونَ وَ زُلْزِلُوا زَلْزَالًا شَدِيدًا

که در آن ایام خدا مؤمنان را امتحان کرد و همه سخت متزلزل و مضطرب شدند

وَ إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَ رَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا

و منافقان امت و آنان که دلهایشان مریض بود گفتند وعده‌های خدا و رسول به ما غرور و فریبی بیش نبود

وَ إِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا اَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا

و طایفه‌ای از آنان گفتند ای اهل یثرب زمین دیگر اینجا مقام نتوانید کرد باز گردید

وَ يَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَ مَا هِيَ بِعَوْرَةٍ اِنْ يُرِيدُونَ اِلَّا فِرَارًا

و گروهی از رسول (ص) اذن معافیت از جنگ می‌گرفتند ما در خانه‌های خود عورت و زنان و دختران بی‌سرپرست داریم در صورتی که چنین نبود و قصدی جز فرار از جهاد نداشتند

وَ قَالَ اللهُ تَعَالَى وَ لَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْاَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللهُ وَ رَسُوْلُهُ

و خدا فرمود چون مؤمنان غوغای دشمن را در جنگ احزاب دیدند گفتند که این همان فتح و نصرتی است که خدا و رسول به ما وعده داده‌اند

وَ صَدَقَ اللهُ وَ رَسُوْلُهُ وَ مَا زَادَهُمْ اِلَّا اِيْمَانًا وَ تَسْلِيْمًا

و راست وعده دادند آن غوغا چیزی جز به مقام ایمان و تسلیم آنها نیفزود

فَقَتَلَتْ عَمْرَهُمْ وَ هَزَمَتْ جَمْعَهُمْ وَ رَدَّ اللهُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوْا خَيْرًا

یا علی در آن هنگام بود که تو عمرو آنها را کشتی و جمعیت لشکریانشان را منهزم و مغلوب ساختی و خدا آن کافران را با دل‌های پر خشم برگردانید و بهیچ خیری نایل نشدند

وَ كَفَى اللهُ الْمُؤْمِنِيْنَ الْقِتَالَ وَ كَانَ اللهُ قَوِيًّا عَزِيْزًا

و خدا مؤمنان را از رنج کارزار بیاسود که خدا را بر عالمیان نیروی بی‌حد و اقتدار کامل است

وَ يَوْمَ اُحُدٍ اِذْ يُصْعِدُوْنَ وَ لَا يَلُوْوْنَ عَلٰى اَحَدٍ وَ الرَّسُوْلُ يَدْعُوْهُمْ فِيْ اٰخِرَاهُمْ

و باز در روز جنگ احد که کار بسیار سخت و دشوار بر مسلمانان گردید و این آیه راجع به آن است «اذ يصعدون و لا يلوون... الخ»

وَ أَنْتَ تَدُودُ بِهِمَ الْمُشْرِكِينَ عَنِ النَّبِيِّ ذَاتِ الْيَمِينِ وَ ذَاتِ الشِّمَالِ

در آن حال سخت جنگ احد تو تنها با برق شمشیرت مشرکان را از آزار پیغمبر از چپ و راست دور ساختی
و دفع آسیب دشمن از آن سرور می کردی

حَتَّى رَدَّهُمُ اللَّهُ تَعَالَى عَنْكُمَا خَائِفِينَ وَ نَصَرَ بِكَ الْخَادِلِينَ

تا آنکه خدا (به نصرت و عنایت خود) کافران را با ترس و هراس از تعرض تو و پیغمبر (ص) برگردانید و
لشکر شکست خورده را بواسطه تو خدا نصرت و فیروزی بخشید

وَ يَوْمَ حُنَيْنٍ عَلَى مَا نَطَقَ بِهِ التَّنْزِيلُ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا

و باز در روز جنگ حنین چنانکه قرآن بدان ناطق است «إذ أعجبتكم كثرتكم... الخ»

وَ صَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحَبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ

* * *

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

* * *

وَ الْمُؤْمِنُونَ أَنْتَ وَ مَنْ بَلَيْكَ وَ عَمَّكَ الْعَبَّاسُ يُنَادِي الْمُنْهَزِمِينَ يَا أَصْحَابَ سُورَةِ الْبَقَرَةِ

و در این آیه مقصود از کلمه مؤمنین یا علی تویی و یاران (و محبان تو) و در آن حال عمومی تو عباس به
صدای بلند در حالی که لشکر رو به فرار می گذاشت ندا می کرد ای اصحاب سوره بقره

يَا أَهْلَ بَيْعَةِ الشَّجَرَةِ حَتَّى اسْتَجَابَ لَهُ قَوْمٌ قَدْ كَفَيْتَهُمُ الْمُنُونَةَ

و ای اهل بیعت شجره تا آنکه قومی ندای عباس را اجابت کردند

وَ تَكَلَّمْتَ دُونَهُمُ الْمَعُونَةَ فَعَادُوا آيسِينَ مِنَ الْمُتَوْبَةِ رَاجِينَ وَعَدَّ اللَّهُ تَعَالَى بِالتَّوْبَةِ وَ ذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ
جَلَّ ذِكْرُهُ

و در آن هنگام یا علی تو تنها کسی بودی که مؤنت و زحمت جنگ را از سپاه اسلام برداشتی و متکفل یاری دین بدون مساعدت آنها شدی با آنکه لشکر مایوس از ثواب جنگ شدند چون به جنگ پشت کردند و به توبه و انابه به عفو خدا امیدوار بودند و این است کلام خدا در این واقعه

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مَنْ بَعْدَ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَ أَنْتَ حَائِزٌ دَرَجَةَ الصَّبْرِ فَائِزٌ بِعَظِيمِ الْأَجْرِ

« ثم يتوب الله من بعد ذلك على من يشاء » و تو یا علی در آن روز دارای درجه و مقام صبر و نایل به اجر عظیم خدا بودی

وَ يَوْمَ خَيْبَرَ إِذْ أَظْهَرَ اللَّهُ خَوَرَ الْمُنَافِقِينَ وَ قَطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و باز در روز جنگ خیبر که خدا ضعف و سستی منافقین را بر مؤمنین آشکار کرد و کافران را قطع امید و شکست سخت نصیب گشت و حمد خدا را که رب تمام عوالم است

وَ لَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُولُونَ الْأَدْبَارَ وَ كَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا

و در صورتی که لشکر اسلام عهد با خدا و رسول کرده بودند که در جهاد به جنگ پشت نکنند و مسئول عهد خدا بودند

مَوْلَايَ أَنْتَ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ وَ الْمَدْحَةُ الْوَاضِحَةُ وَ النِّعْمَةُ السَّابِقَةُ وَ الْبُرْهَانُ الْمُنِيرُ

ای مولای من تویی حجت بالغه خدا و طریق واضح حق و نعمت واسعه الهی و برهان روشن

فَهَيِّنَا لَكَ بِمَا آتَاكَ اللَّهُ مِنْ فَضْلٍ وَ تَبَّأ لِشَانِكَ ذِي الْجَهْلِ

پس تو را آن همه فضل و برتری که از جانب خدا عطا شده گوارا باد و محروم باد آنکس که از جهل با تو
عناد و شماتت کرد

شَهَدْتَ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ جَمِيعَ حُرُوبِهِ وَ مَغَازِيهِ

تویی یا علی که در جمیع جنگها با پیغمبر صلی الله علیه و آله حاضر بودی و به اتفاق او در راه خدا جهاد
می کردی

تَحْمِيلُ الرَّايَةِ أَمَامَهُ وَ تَضْرِبُ بِالسَّيْفِ قُدَّامَهُ

و پرچم اسلام را پیشاپیش پیغمبر (ص) می بردی و در جلو او شمشیر به فرق دشمنان می زدی

ثُمَّ لِحَزْمِكَ الْمَشْهُورِ وَ بَصِيرَتِكَ فِي الْأُمُورِ أَمْرَكَ فِي الْمَوَاطِنِ وَ لَمْ يَكُنْ عَلَيْكَ أَمِيرٌ

و چون حزم و تدبیر و بصیرتت در امور مشهور بود تو را پیغمبر در بسیار مواطن فرمانفرما کرد و هیچکس
بر تو امیر و فرمانفرما نبود

وَ كَمْ مِنْ أَمْرِ صَدَّكَ عَنْ إِمْصَاءِ عَزْمِكَ فِيهِ التَّقْوَى وَ اتَّبَعَ غَيْرُكَ فِي مِثْلِهِ الْهَوَى

و چه بسیار اموری که تقوی تو را از عزم و اقدام در آن امور بازداشت و غیر تو دیگران در آن کار به هوای
نفس اقدام می کردند

فَظَنَّ الْجَاهِلُونَ أَنَّكَ عَجَزْتَ عَمَّا إِلَيْهِ انْتَهَى ضَلَّ وَ اللَّهُ الظَّالِمُ لِدَلِكْ وَ مَا اهْتَدَى

آنگاه مردم جاهل می پنداشتند تو از آن عاجز بودی و البته هر که چنین پندارد عقلش گمراه است

وَ لَقَدْ أَوْضَحْتَ مَا أَشْكَلَ مِنْ ذَلِكَ لِمَنْ تَوَهَّمَهُ وَ امْتَرَى بِقَوْلِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ

تو خود در مقام عمل تمام اشکالات را بر آنان که توهم باطل درباره تو کردند و افترا بستند واضح و روشن ساختی به کلام معجز نظامت صلوات الله علیک

فَدَّرَى الْحَوْلُ الْقَلْبُ وَجَهَ الْحِيلَةَ وَ دُونَهَا حَاجِزٌ مِنْ تَقْوَى اللَّهِ

آنجا که فرمودی چه بسا مردم حيله گر متقلب در کارها راهی بحيله بازی پیدا می کنند در صورتی که خدا ترسی اهل تقوی را از اقدام به آن کار باز می دارد

فَيَدْعُهَا رَأْيَ الْعَيْنِ وَ يَنْتَهِزُ فُرْصَتَهَا مَنْ لَا حَرِيحَةَ (جَرِيحَةَ) لَهُ فِي الدِّينِ

و به رأی العین ترک می کند و آنکه درد دین ندارد در آن کار اقدام میکند

صَدَقْتَ (وَ اللَّهِ) وَ خَسِرَ الْمُبْطِلُونَ وَ إِذْ مَا كَرَّكَ النَّائِكَاتَانِ فَقَالَ نُريدُ الْعُمْرَةَ

بخدا راست فرمودی یا امیر المؤمنین و اهل باطل زیانکاران عالمند و باز هنگامی که آن دو عهد شکن با تو مکر کرده و گفتند ما عزم عمره داریم

فَقُلْتَ لَهُمَا لَعْمَرُكُمْ مَا تُرِيدَانِ الْعُمْرَةَ لَكِنْ تُرِيدَانِ الْعُدْرَةَ فَأَخَذَتِ الْبَيْعَةَ عَلَيْهِمَا وَ جَدَّدَتِ الْمِيثَاقَ

و تو در جوابشان فرمودی که به جان خودتان که دروغ می گوئید شما قصد عمره ندارید بلکه به فکر خدعه با من بر آمده اید پس تو از آن دو بیعت گرفتی و تجدید عهد و پیمان کردی

فَجَدَا فِي الْبِقَاقِ فَلَمَّا نَبَّهْتَهُمَا عَلَى فِعْلِهِمَا أَغْفَلَ وَ مَا انْتَفَعَا

و آنان در نتیجه نفاق خود را جدیتر کردند و آنگاه که تو آنان را بر فعلشان آگاه و تنبیه ساختی باز تغافل کرده و هیچ منتفع از تذکر تو نشدند

وَ كَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهِمَا خُسْرًا ثُمَّ تَلَاهُمَا أَهْلُ الشَّامِ فَسِرَتْ إِلَيْهِمْ بَعْدَ الإِعْذَارِ

و عاقبت کارشان خسران گردید سپس از پی مخالفت (طلحه و زبیر) اهل شام بمخالفت برخاستند باز بدفع آنان شتافتی پس از آنکه اعدار و اتمام حجت بر آنها کردی

وَهُمْ لَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ وَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ هَمَّجٍ رَعَاغٍ ضَالُّونَ

و آنها به دین حق ایمان نیاورده و در قرآن تدبر نکردند که آن مردم پست احمق گمراه بودند

وَ بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ فِيكَ كَافِرُونَ وَ لِأَهْلِ الْخِلَافِ عَلَيْكَ نَاصِرُونَ

و به آیتی که خدا بر رسول محمد (ص) درباره خلافت تو فرستاد کافر شدند و با مخالفان تو همدست شدند

وَ قَدْ أَمَرَ اللَّهُ تَعَالَى بِاتِّبَاعِكَ وَ نَدَبَ الْمُؤْمِنِينَ إِلَيَّ نَصْرِكَ

در صورتی که خدا امت را به پیروی تو مأمور کرد و اهل ایمان را به یاری تو خواند

وَ قَالَ عَزَّ وَ جَلَّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَ كُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ

آنجا که فرمود «یا ایها الذین آمنوا اتقوا الله و کونوا مع الصادقین» که مقصود از صادقان در این آیه

علی (ع) و یازده فرزند و شیعیان او هستند

مَوْلَايَ بِكَ ظَهَرَ الْحَقُّ وَ قَدْ نَبَذَهُ الْخَلْقُ وَ أَوْصَحَتِ السَّنَنُ بَعْدَ الدُّرُوسِ وَ الطَّمْسِ

ای مولای من بواسطه وجود تو دین حق آشکار گردید در حالی که مردم همه آن دین را پشت سرافکندند و تو تنها سنن و احکام الهی را واضح و روشن ساختی بعد از آنکه مندرس و محو و پامال شده بود

فَلَكَ سَابِقَةُ الْجِهَادِ عَلَى تَصْدِيقِ التَّنْزِيلِ وَ لَكَ فَضِيلَةُ الْجِهَادِ عَلَى تَحْقِيقِ التَّأْوِيلِ

پس تو هم بر تنزیل و نصوص قرآن بر جهاد سبقت گرفتی و هم فضیلت جهاد در راه دین بر تأویل و حقیقت قرآن مخصوص تو گردید

وَعَدُوَّكَ عَدُوَّ اللَّهِ جَاحِدٌ لِرَسُولِ اللَّهِ يَدْعُو بَاطِلًا وَ يَحْكُمُ جَائِرًا وَ يَتَأَمَّرُ غَاصِبًا وَ يَدْعُو حِزْبَهُ إِلَى

النَّارِ

تویی که دشمنت خدا را دشمن و رسول خدا را منکر است و خلق را براه باطل می خواند و بجور و بیداد حکم میکند و امارت و حکومتش بغصب و ظلم است و پیروان خود را به آتش دوزخ دعوت می کند

وَ عَمَّارٌ يُجَاهِدُ وَ يَنَادِي بَيْنَ الصَّفِينِ الرَّوَاحِ الرَّوَاحِ إِلَى الْجَنَّةِ وَ لَمَّا اسْتَسْقَى فَسُقِيَ اللَّبَنَ كَبَّرَ وَ قَالَ

و عمار یاسر از جانب تو به جهاد با دشمنانت رفت و بین دو صف ایستاد و ندا کرد که ای مردم ای یاران علی بکوشید در جنگ و بشتابید بسوی بهشت و هنگامی که در جنگ تشنه شد و به او به جای آب هنگام جان دادن شیر نوشانیدند زبان به الله اکبر گشود و گفت

قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ آخِرُ شَرَابِكَ مِنَ الدُّنْيَا ضِيَّاحٌ مِنْ لَبَنٍ وَ تَقْتُلُكَ الْغِنَةُ الْبَاغِيَةُ

رسول خدا صلی الله علیه و آله در حق من فرمود آخر شربت که تو در دنیا نوشی شیر است و تو را ای عمار سپاه ستمکار شهید خواهند کرد

فَاعْتَرَضَهُ أَبُو الْعَادِيَةِ الْفَزَارِيُّ فَقَتَلَهُ فَعَلَى أَبِي الْعَادِيَةِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَ لَعْنَةُ مَلَائِكَتِهِ وَ رُسُلِهِ أَجْمَعِينَ

در این حال بود که ابو العادیه فزاری به مبارزه او درآمد و آن بزرگوار را شهید کرد پس بر قاتل عمار (ابو العادیه) از خدا و جمیع ملائکه و پیغمبران خدا لعنت باد

وَ عَلَى مَنْ سَلَّ سَيْفَهُ عَلَيْكَ وَ سَلَّتْ سَيْفَكَ عَلَيْهِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَ الْمُنَافِقِينَ إِلَى يَوْمِ

الدِّينِ

و بر هر که شمشیر بر روی تو ای امیر مؤمنان کشید یا تو شمشیر بر روی او کشیدی که البته از مشرکان و منافقان خواهد بود تا قیامت لعنت باد

وَعَلَىٰ مَنْ رَضِيَ بِمَا سَاءَكَ وَ لَمْ يَكْرَهُهُ وَ أَعْمَصَ عَيْنَهُ وَ لَمْ يُنْكِرْ أَوْ أَعَانَ عَلَيْكَ بِيَدٍ أَوْ لِسَانٍ

و نیز بر هر کس که راضی به آزار تو باشد و دفاع از اذیت بر تو نکند و چشم پوشی و یا با دست یا زبان با دشمنانت یاری کند

أَوْ قَعَدَ عَنِ نَصْرِكَ أَوْ خَذَلَ عَنِ الْجِهَادِ مَعَكَ أَوْ غَمَطَ فَضْلَكَ وَ جَدَدَ حَقَّكَ

یا از یاری تو خودداری کرده و از جهاد باز ایستد یا مقام فضل و برتری تو را بر تمام امت خوار و کوچک گرداند و حق امامت را انکار کند

أَوْ عَدَلَ بِكَ مَنْ جَعَلَكَ اللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِ مِنْ نَفْسِهِ

یا از تو عدول به غیر کند و حال آنکه خدا تو را ولی بر او از نفس او قرار داد بر تمام اینان لعنت باد

وَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ وَ سَلَامُهُ وَ تَحِيَّاتُهُ

و سلام و درود و تحیات و رحمت و برکات الهی بر تو

وَ عَلَى الْأَيْمَةِ مِنَ آلِكَ الطَّاهِرِينَ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

و بر امامان آل پاک تو باد که خدا پسندیده صفات و با مجد و بزرگواری است

وَ الْأَمْرُ الْأَعْجَبُ وَ الْخَطْبُ الْأَفْطَعُ بَعْدَ جَدِّكَ حَقَّكَ غَضِبَ الصِّدِّيقَةَ الطَّاهِرَةَ الزَّهْرَاءَ سَيِّدَةَ النِّسَاءِ فَدَكَّا

و امر عجیبتر و حادثه ناگوارتر بعد از غصب امامت تو غضب فدک حضرت صدیقه طاهره سیده زنان عالم بود

وَ رَدُّ شَهَادَتِكَ وَ شَهَادَةِ السَّيِّدِينَ سُلَّاتِكَ وَ عِثْرَةَ الْمُصْطَفَى

و رد کردن شهادت تو و دو سید اهل بهشت حضرت امام حسن و حضرت امام حسین فرزندان که عترت پیغمبر خدا بودند

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَ قَدْ أَعْلَى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى الْأُمَّةِ دَرَجَتَكُمْ وَ رَفَعَ مَنْزِلَتَكُمْ

درود و رحمت خدا بر شما اهل بیت پیغمبر (ص) باد که خدا شما را بر تمام امت بلند مرتبه تر و منزلت شما را رفیعتر قرار داد

وَ أَبَانَ فَضْلَكُمْ وَ شَرَّفَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ فَأَذْهَبَ عَنْكُمْ الرَّجْسَ وَ طَهَّرَكُمْ تَطْهِيراً

و فضل و شرافت شما را بر اهل عالم آشکار کرد و شما را از هر رجس و ناپاکی پاک و منزّه

ساخت

قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعاً إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعاً

خدای عز و جل فرمود انسان طبعاً و خلقتاً حریص و نا شکبیا است هر گاه شری به او برسد به جزع و ناله

درآید

وَ إِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعاً إِلَّا الْمُصَلِّينَ

و چون به خیری نایل گردد از حرص منع احسان می کند مگر اهل نماز

فَاسْتَنْتَى اللَّهُ تَعَالَى نَبِيَّهُ الْمُصْطَفَى وَ أَنْتَ يَا سَيِّدَ الْأَوْصِيَاءِ مِنْ جَمِيعِ الْخَلْقِ

که مراد پیغمبر برگزیده اش و شخص تو ای امیر مؤمنان است که از تمام خلق تو سید اوصیاء

رسولی

فَمَا أَعْمَهَ مَنْ ظَلَمَكَ عَنِ الْحَقِّ ثُمَّ أَرْضُوكَ سَهْمَ ذَوِي الْقُرْبَى مَكْرَأً

پس چه اندازه در گمراهی سرگشته و حیران ماندند آنان که در امر امامت و سلطنت الهیه درباره تو ستم

کردند آنگاه از راه مکر و خدعه سهم ذوی القربی را بر تو فرض و لازم گردانیدند

وَ أَحَادُوهُ عَنِ أَهْلِهِ جَوْرًا فَلَمَّا آلَ الْأَمْرُ إِلَيْكَ أَجْرَيْتَهُمْ عَلَى مَا أَجْرِيَا رَغْبَةً عَنْهُمَا بِمَا عِنْدَ اللَّهِ لَكَ

و به ظلم و جور از اهل آن فدک و حقوق ذوی القربی را منع کردند و سپس که امر خلافت به تو بازگشت
باز از آن برای رضای حق درگذشتی

فَأَشْبَهَتْ مِحْنَتَكَ بِهِمَا مِحْنَ الْأَنْبِيَاءِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ عِنْدَ الْوَحْدَةِ وَ عَدَمِ الْأَنْصَارِ

پس حال مظلومی و محنت و آلام تو به محن و آلام پیغمبران علیهم السلام شبیه بود در هنگامی که آنها
تنها و بی یار و یاور بودند

وَ أَشْبَهْتَ فِي الْبَيْتِ عَلَى الْفِرَاشِ الذَّبِيحَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

و باز حال تو در شبی که به جای پیغمبر (ص) به بستر او خفتی شبیه به حال اسمعیل ذبیح الله است

إِذْ أَجَبْتَ كَمَا أَجَابَ وَ أَطَعْتَ كَمَا أَطَاعَ إِسْمَاعِيلُ صَابِرًا مُحْتَسِبًا
* * *

إِذْ قَالَ لَهُ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانظُرْ مَاذَا تَرَى

که چون پدرش به او گفت ای پسر عزیز من در خواب مأمور به ذبح تو گردیده‌ام رأی تو در این کار چیست

قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ

در پاسخ گفت ای پدر هر چه مأموری از جانب خدا انجام ده که مرا انشاء الله از صابران خواهی یافت

وَ كَذَلِكَ أَنْتَ لَمَّا أَبَاتَكَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

همچنین تو را نیز چون رسول خدا صلی الله علیه و آله مأمور کرد که در بستر او بخوابی

وَ أَمَرَكَ أَنْ تَضْجَعَ فِي مَرْقَدِهِ وَاقِيًا لَهُ بِنَفْسِكَ أَسْرَعْتَ إِلَى إِبَابَتِهِ مُطِيعًا وَ لِنَفْسِكَ عَلَى الْقَتْلِ
مُوطِنًا

رسول خدا (ص) را به زودی اجابت کردی و خود را به جای رسول (ص) برای کشته شدن آماده ساختی

فَشَكَرَ اللَّهُ تَعَالَى طَاعَتَكَ وَ أَبَانَ عَن جَمِيلِ فِعْلِكَ بِقَوْلِهِ جَلَّ ذِكْرُهُ

خدا هم طاعتت را پاداش داد و کار نیکوی تو را بر امت آشکار کرد به قولش جل ذکره تعالی در آیه

وَ مِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ

«و من الناس من یشری نفسه ابتغاء مرضاء الله»

ثُمَّ مِحْنَتُكَ يَوْمَ صِفِّينَ وَ قَدْ رُفِعَتِ الْمَصَاحِفُ حِيلَةً وَ مَكْرًا فَأَعْرَضَ الشَّكُّ وَ عَزِفَ الْحَقُّ وَ اتَّبَعَ
الظَّنُّ

باز رنج و محنتت در جنگ صفین بسیار بود در حالی که به مکر و حيله معاویه قرآنها را بر سر نیزه بلند کردند و مردم را به شک و شبهه انداختند و آیین حق را به بازی گرفتند و گمان خود را پیروی کردند

أَشْبَهَتْ مِحْنَةَ هَارُونَ إِذْ أَمَرَهُ مُوسَى عَلَى قَوْمِهِ فَتَفَرَّقُوا عَنْهُ

آن هنگام غصه تو شبیه به هارون برادر موسی بود که او را بر امت امیر گردانید و مردم از گردش متفرق شدند

وَ هَارُونَ يُنَادِي بِهِمْ وَ يَقُولُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَ إِنَّ رَبَّكُمْ الرَّحْمَنُ

و هر چه هارون آنان را ندا کرد و گفت شما به این گوساله سامری امتحان می‌شوید پروردگار شما خدای رحمان است

فَاتَّبِعُونِي وَ أَطِيعُوا أَمْرِي قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى

پیرو من باشید و امر مرا اطاعت کنید قوم موسی به هارون گفتند ما بر پرستش گوساله ثابت مانیم تا موسی بسوی ما بازگردد

وَ كَذَلِكَ أَنْتَ لَمَّا رُفِعَتِ الْمَصَاحِفُ قُلْتَ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهَا وَ خُدِعْتُمْ

همچنین بود حال تو هنگامی که قرآنها را بالای نیزه کردند و تو فرمودی ای مردم این فتنه و خدعه و امتحان شماست

فَعَصَوْكَ وَ خَالَفُوا عَلَيْكَ وَ اسْتَدْعَوْا نَصَبَ الْحَكَمِينَ فَأَيَّتَ عَلَيْهِمْ وَ تَبَرَّاتِ إِلَى اللَّهِ مِنْ فِعْلِهِمْ وَ فَوَّضْتَهُ إِلَيْهِمْ

آنان با تو راه مخالفت پیموده و عصیان امر تو کردند و از تو تقاضای نصب دو حاکم کردند پس تو از نصب حکمین ابا کردی و از فعل زشت آنها بسوی خدا بیزاری جستی و کار را بناچار به آنها وا گذاردی

فَلَمَّا أَسْفَرَ الْحَقُّ وَ سَفِهَ الْمُنْكَرُ وَ اعْتَرَفُوا بِالزَّلَلِ وَ الْجَوْرِ عَنِ الْقَصْدِ اخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِهِ

آنگاه که حق آشکار شد و سفاقت و عمل زشتشان معلوم آمد و به خطای خود و جور و خلاف خود اعتراف کردند از آن بعد باز راه اختلاف کلمه و نفاق پیمودند

وَ أَلْزَمُوكَ عَلَى سَفَهٍ التَّحْكِيمِ الَّذِي أَبِيئْتَهُ وَ أَحْبَبْتَهُ وَ حَظَرْتَهُ وَ أَبَا حُوا دَنَبَهُمُ الَّذِي افْتَرَفُوهُ

و حکم سفیهانه‌ای را که از آنها تقاضا کردند و تو ابا کردی و آنان دوست داشتند و تو خطا و مخاطر شمردی باز آنها گناه که خود مرتکب شدند مباح و روا شمردند

وَ أَنْتَ عَلَى نَهْجٍ بَصِيرَةٍ وَ هَدًى وَ هُمْ عَلَى سُنَنِ ضَلَالَةٍ وَ عَمَى

و تو همیشه با بصیرت و طریق هدایت بودی و آنها بر طریق گمراهی و نابینایی رفتند

فَمَا زَالُوا عَلَى النِّفَاقِ مُصِرِّينَ وَ فِي الْعَيِّ مُتَرَدِّدِينَ حَتَّى أَذَاقَهُمُ اللَّهُ وَبَالَ أَمْرِهِمْ

و در راه ضلالت تردد می‌کردند تا آنکه خدا وبال و کیفر کار زشتشان را به آنها چشانید

فَأَمَاتَ بِسَيْفِكَ مَنْ عَانَكَ فَشَقِي وَ هَوَى وَ أَحْيَا بِحُجَّتِكَ مَنْ سَعِدَ فَهَدِي

تا آنکه معاندان و مخالفت همه شقی و بدبخت شدند و با شمشیر تو به قعر جهنم در افتادند و سعادتمندان اصحاب به حجت و ارشاد تو هدایت یافته و زنده جاوید گردیدند

صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ غَادِيَةً وَ رَائِحَةً وَ عَاكِفَةً وَ ذَاهِبَةً فَمَا يُحِيطُ الْمَادِحُ وَصْفَكَ وَ لَا يُحِيطُ الطَّاعِنُ
فَضْلَكَ

پس درود خدا بر تو در تمام آغاز و انجام حرکات و سکانات ای که هیچ مدح کننده‌ای به اوصاف کمالیات
احاطه نخواهد کرد و طاعنان و دشمنان هم باز بمقام فضل و کمال تو محیط نتوانند گشت

أَنْتَ أَحْسَنُ الْخَلْقِ عِبَادَةً وَ أَخْلَصُهُمْ زَهَادَةً وَ أَدَبُهُمْ عَنِ الدِّينِ

تو از حیث عبادت و بندگی خدا بهترین خلق و از جهت زهد و تقوی خالصترین بندگان و از همه کس در
دفع دشمنان دین سخت‌تر بودی

أَقَمْتَ حُدُودَ اللَّهِ بِجُهِدِكَ (بِجُهِدِكَ) وَ قَلَّتْ عَسَاكِرَ الْمَارِقِينَ بِسَيْفِكَ

تویی که با مجاهده بسیار حدود و ارکان دین اسلام را استوار کردی و عساکر گردنکشان را به شمشیرت
شکست دادی و از پا در آوردی

تُخَمِدُ لَهَبَ الْحُرُوبِ بِنَائِكَ وَ تَهْنِكُ سُتُورَ الشُّبُهَةِ بِبِنَائِكَ

و به سر پنجه قدرت آتش جنگها را خاموش ساختی و پرده شبهات را با لسان معجز بیان بردیدی

وَ تَكْشِفُ لِبَسِّ الْبَاطِلِ عَنِ صَرِيحِ الْحَقِّ لَا تَأْخُذُكَ فِي اللَّهِ لَوْمَةٌ لَائِمٌ

و حق صرف را از باطل محض آشکارا گردانیدی هرگز در دین خدا از ملامت بدگویان باک نداشتی

وَ فِي مَدْحِ اللَّهِ تَعَالَى لَكَ غِنَى عَنِ مَدْحِ الْمَادِحِينَ وَ تَقْرِيطِ الْوَاصِفِينَ

و به مدح و عنایت خدای متعال خود را از مدح و توصیف خلق بی‌نیاز دانستی

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ

خدای تعالی فرمود «من المؤمنین رجال صدقوا ما عاهدوا الله عليه

فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا

فمنهم من قضی نحبہ و منهم من ینتظر و ما بدلوا تبدیلا»

وَ لَمَّا رَأَيْتَ أَنَّ قَاتِلَ النَّاكِثِیْنَ وَ الْقَاسِطِیْنَ وَ الْمَارِقِیْنَ

و چون که با عهد شکنان و ستمگران و مارقان به عزم جنگ و قتال برخاستی

وَ صَدَقَ وَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ وَعْدَهُ فَأَوْفَيْتَ بِعَهْدِهِ

و صدق وعده رسول خدا صلی الله علیه و آله را آشکارا کردی و به عهد رسول خدا وفا کردی

قُلْتَ أَمَا أَنْ أَنْ تُخْضَبَ هَذِهِ مِنْ هَذِهِ أَمْ مَتَى يُبْعَثُ أَشْقَاهَا

و فرمودی آیا اینک نرسیده زمانی که محاسنم از خون سرم خضاب گردد آیا کی شقیترین افراد امت بر این کار مبعوث خواهد شد

وَ اتِّعًا بِأَنَّكَ عَلَىٰ بَيْتَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَ بِصِيرَةِ مِنْ أَمْرِكَ

و در کمال وثوق و اطمینان بودی از حجت و بینه پروردگار خود بحقانیت و با بصیرت و بینایی در همه کارت اقدام فرمودی

قَادِمٍ عَلَى اللَّهِ مُسْتَبَشِرٌ بِبَيْعِكَ الَّذِي بَايَعْتَهُ بِهِ وَ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

و از سفراین جهان که بر خدا وارد شدی با مبیاعه خداست بسی شاد خاطر خواهی بود و اینست رستگاری و فیروزی بزرگ

اللَّهُمَّ الْعَنْ قَتْلَةَ أَنْبِيَائِكَ وَ أَوْصِيَاءِ أَنْبِيَائِكَ بِجَمِيعِ لَعْنَاتِكَ وَ أَصْلِهِمْ حَرَّ نَارِكَ

پروردگارا لعنت فرست بجمیع انواع لعن و عذاب بر قاتلان پیغمبران و اوصیاء پیغمبران خود و آن قاتلان را بحرارت آتش دوزخت و اصل ساز

وَالْعَنْ مَنْ غَصَبَ وَلِيَّكَ حَقَّهُ وَ أَنْكَرَ عَهْدَهُ وَ جَدَّهَ بَعْدَ الْبَيِّقِينَ وَ الْإِفْرَارِ بِالْوِلَايَةِ لَهُ يَوْمَ أَكْمَلْتَ لَهُ
الدِّينَ

و نیز لعنت کن کسی را که حق ولی تو را غصب کرد و پس از اقرار و بعد از یقین بولایت او در روز غدیر که
روز تکمیل دین حق بود باز عهد او و بیعت با او را انکار کرد

اللَّهُمَّ الْعَنْ قَتْلَةَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ مَنْ ظَلَمَهُ وَ أَشْيَاعَهُمْ وَ أَنْصَارَهُمْ

پروردگارا لعنت فرست بر قاتلان امیر المؤمنین و بر هر که در حق او ظلم کرد و بر پیروان و انصار قاتلانش
هم لعنت فرست

اللَّهُمَّ الْعَنْ ظَالِمِي الْحُسَيْنِ وَ قَاتِلِيهِ وَ الْمُتَابِعِينَ عَدُوَّهُ وَ نَاصِرِيهِ وَ الرَّاضِينَ بِقَتْلِهِ وَ خَادِلِيهِ لَعْنًا
وَبِيلاً

پروردگارا بر قاتلان و ظالمان و پیروان دشمنان حسین و بر آنانکه بقتل آن حضرت خوشنود بودند و آنانکه
یاری او نکردند بر همه آنان لعنت و عذاب بسیار شدید فرست

اللَّهُمَّ الْعَنْ أَوْلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ آلَ مُحَمَّدٍ وَ مَا نَعَيْبَهُمْ حُقُوقَهُمْ

پروردگارا لعنت فرست بر اولین ظالمی که در حق آل محمد ظلم و ستم کرد و مانع از حق آنها گردید

اللَّهُمَّ خُصَّ أَوْلَ ظَالِمٍ وَ غَاصِبٍ لِآلِ مُحَمَّدٍ بِاللَّعْنِ وَ كُلِّ مُسْتَنٍّ بِمَا سَنَّ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

پروردگارا اولین ظالم و غاصب حق آل محمد را و هر کس تا قیامت سنت او را پیروی کرد مخصوص به لعن
خود بگردان

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ (وَ آلِ مُحَمَّدٍ) خَاتِمِ النَّبِيِّينَ وَ عَلَى عَلِيِّ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ

پروردگارا بر محمد خاتم رسولان خود و بر سید اوصیاء و امیر المؤمنین علی (ع) و آل اطهار او درود و
رحمت فرست

وَاجْعَلْنَا بِهِمْ مُتَمَسِّكِينَ وَبِوَلَايَتِهِمْ مِنَ الْفَائِزِينَ الْأَمِينِينَ الَّذِينَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

و ما را از آنان که رشته عهدشان را محکم نگهداشت و بواسطه ولایت و محبت آنها به فوز و سعادت ابد رسید و ایمن از عذاب دوزخ گردید که دیگر ادا هیچ خوف و اندوهی در دل ندارند مقرر فرما.